

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący – SSO Janusz Beim

SSO Bożena Cincio – Podbiera

SSO Agata Pierożyńska

protokolant – asystent sędziego Agata Irla - Luczyńska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko: (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. od postanowienia w przedmiocie kosztów procesu zawartego w wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu Wydział V Gospodarczy z dnia 10 maja 2013 r. sygn. akt V GC 94/13

postanawia:

- I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. Z. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 4.976 zł (cztery tysiące dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- II. zasądzić od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem wydanym dniu 10 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, Sąd Gospodarczy umorzył postępowanie co do kwoty 328,52 zł z ustawowymi odsetkami (pkt I), zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 25.960,43 zł z ustawowymi odsetkami (pkt II) oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3.732 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt III).

W uzasadnieniu orzeczenia w przedmiocie kosztów procesu Sąd Rejonowy stwierdził, iż koszty te obciążają stronę pozwaną jako przegrywającą spór. Sąd wskazał, że na zasądzone koszty procesu składają się: opłata od pozwu w kwocie 1.315 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa wynosząca 17 zł. Sąd stwierdził nadto, że wniosek strony powodowej o zwrot kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę nie jest zasadny, ponieważ koszty w tym zakresie nie były celowe ani niezbędne zarówno ze względu na przedmiot zarzutów podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty jak i z uwagi na ograniczenie postępowania dowodowego do dowodów z dokumentów. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał art. 98 § 1 k.p.c.

Strona powodowa wniosła zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu, zaskarżając je w części dotyczącej kwoty 1.244 zł obejmującej zwrot kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę. Żaląca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kwoty 4.976 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a także o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Żaląca podniosła, że art. 98 § 3 k.p.c. zalicza do niezbędnych kosztów procesu także wydatki jednego adwokata (radcy prawnego). Stwierdziła, że wobec podniesionych przez stronę pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutów oraz zgłoszonego wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony pozwanej, przed rozprawą nie był znany zakres postępowania dowodowego, a zatem udział pełnomocnika procesowego strony powodowej w rozprawie był konieczny i celowy dla obrony jej praw. Wskazała, że nieuwzględnione przez Sąd Rejonowy koszty obejmują koszty dojazdu pełnomocnika (969 zł) i koszty noclegu (275 zł).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego koszty dojazdu pełnomocnika strony powodowej na rozprawę w dniu 10 maja 2013 r. oraz noclegu niezasadnie nie zostały zasądzone przez Sąd Rejonowy. Zgodnie z art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, a do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Ustawa nie określa szczegółowo co oznacza pojęcie „kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i obrony”, jednakże poprzez regulację zawartą w art. 98 § 3 k.p.c. wskazuje elementy składające się na niezbędne koszty procesu ponoszone przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego. W świetle przywołanego przepisu do niezbędnych kosztów procesu zaliczyć należy wynagrodzenie i wydatki adwokata (radcy prawnego). Zgodnie z najnowszym orzecznictwem Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 20.04.2011r., I Cz 22/11, z dnia 18.07.2012 r., III CZP 33/12 oraz z dnia 30.01.2013 r., V CZ 82/12) wydatki pełnomocnika obejmują również koszty dojazdu do sądu, w którym sprawa się toczy. Trzeba również zauważyć, że z treści art. 98 § 3 k.p.c. nie wynika, by uzasadniony był zwrot kosztów dojazdu pełnomocnika tylko w przypadku wezwania go do osobistego stawiennictwa na rozprawie. Sytuacja taka dotyczy wyłącznie strony i wobec jasnego brzmienia art. 98 § 3 in fine k.p.c. brak podstaw do rozszerzania zakresu tej regulacji na profesjonalnego pełnomocnika procesowego. W ocenie Sądu Okręgowego w okolicznościach niniejszej sprawy nie jest uzasadnione stwierdzenie, iż koszty stawiennictwa pełnomocnika procesowego strony powodowej nie były ani niezbędne ani celowe do dochodzenia praw. W szczególności wobec podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty twierdzeń strony pozwanej, iż doszło do zawarcia ustnego porozumienia o odroczeniu terminu płatności i zgłoszenia na tę okoliczność wniosku dowodowego o przesłuchanie strony pozwanej, strona powodowa mogła spodziewać się, że takie przesłuchanie zostanie przeprowadzone, a w tej sytuacji udział pełnomocnika procesowego w rozprawie był uzasadniony. Wszak to do Sądu należała decyzja o zakresie postępowania dowodowego, a pełnomocnik procesowy rzetelnie wykonując swoje obowiązki stawiał się na rozprawę zakładając, że może dojść do przesłuchania strony pozwanej i z tego względu nie jest zasadne oddalenie złożonego przez niego w terminie wniosku o zwrot kosztów dojazdu i noclegu. W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie również koszty noclegu pełnomocnika procesowego mieszczą się w zakresie pojęcia „koniecznych i celowych wydatków profesjonalnego pełnomocnika”, a to wobec faktu, że pełnomocnik strony powodowej ma siedzibę w P., a rozprawa odbyła się w N. S. o godz. 10.45. Ubocznie jedynie zauważyć trzeba, że strona powodowa ma siedzibę w W., zatem nawet gdyby korzystała z usług pełnomocnika z W. konieczne byłoby poniesienie kosztów dojazdu i noclegu pełnomocnika.

Stosownie do art. 109 § 1 k.p.c. sposobem wykazania poniesionych przez stronę kosztów procesu jest złożenie spisu kosztów najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia. Ponieważ w niniejszej sprawie pełnomocnik strony powodowej w piśmie procesowym z dnia 10 maja 2013 r., złożonym

przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku, przedstawił spis kosztów obejmujący wyliczenie wydatków poniesionych w związku z dojazdem na rozprawę, to po weryfikacji przyjętych stawek i odległości (km) wniosek o przyznanie zwrotu kosztów dojazdu należało uwzględnić. W konsekwencji niezasadne było zasądzenie przez Sąd Rejonowy od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów procesu obejmujących jedynie opłatę od pozwu, wynagrodzenie radcy prawnego określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz koszt opłaty od pełnomocnictwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I sentencji postanowienia na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono w pkt II sentencji na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 2 i § 13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zmianami).

SSR M. Gugała